

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG VÉGZÉSE (harmadik tanács)

2014. január 30.*

„Fellebbezés — Az eljárási szabályzat 181. cikke — Közösségi védjegy — Felszólalási eljárás — A CLORALEX közösségi szövedjegy bejelentése — A korábbi CLOROX nemzeti szövedjegy — Összetéveszthetőség — 207/2009/EK rendelet — A 8. cikk (1) bekezdésének b) pontja — Csatlakozó fellebbezés — Az eljárási szabályzat 176. cikke — A csatlakozó fellebbezés külön iratban való előterjesztésére vonatkozó követelmény”

A C-422/12. P. sz. ügyben,

az **Industrias Alen SA de CV** (székhelye: Santa Catarina [Mexikó], képviseli: A. Padiál Martínez abogada)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2012. szeptember 12-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

The Clorox Company (székhelye: Oakland [Egyesült Államok], képviseli: S. Malynicz barrister)

felperes az elsőfokú eljárásban,

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviselet: J. Crespo Carrillo, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: M. Ilešič tanácselnök, C. G. Fernlund (előadó), A. Ó Caoimh, C. Toader és E. Jarašiūnas bírák,

főtanácsnok: M. Szpunar,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott azon határozatra, miszerint az ügy elbírálására, a Bíróság eljárás szabályzatának 181. cikke szerinti indokolt végzéssel kerül sor,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: spanyol.

Végzést

- 1 Fellebbezésével az Industrias Alen SA de CV (a továbbiakban: Alen) az Európai Unió Törvényszékének T-135/11. sz., Clorox kontra OHIM – Industrias Alen (CLORALEX) ügyben 2012. július 10-én hozott azon ítéletének (a továbbiakban: megtámadott ítélet) hatályon kívül helyezését kéri, amellyel a Törvényszék hatályon kívül helyezte a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) negyedik fellebbezési tanácsának a The Clorox Company (a továbbiakban: Clorox) és az Alen közötti felszólalási eljárással kapcsolatos (R 521/2009-4. sz. ügy), 2010. december 16-i határozatát (a továbbiakban: jogvita tárgyát képező határozat).

Jogi háttér

- 2 A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendeletet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) hatályon kívül helyezte és felváltotta a közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 78., 1. o.), amely 2009. április 13-án lépett hatályba.
- 3 A 207/2009 rendelet „Viszonylagos kizáró okok” című 8. cikke az (1) bekezdésében a következőképpen rendelkezik:

„A korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha

[...]

b) azt azon a területen, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll, a fogyasztók összetéveszthetik a korábbi védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt; az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez.”
- 4 A 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontja a 207/2009 rendelet vonatkozó rendelkezésével azonos módon volt megfogalmazva.

A jogvita előzményei

- 5 2004. szeptember 24-én az Alen védjegybejelentési kérelmet nyújtott be az OHIM-hoz a „CLORALEX” szóvédjegy közösségi védjegyként történő lajstromoztatása iránt.
- 6 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás (a továbbiakban: Nizzai Megállapodás) szerinti 3. osztályba tartozó, „Fehérítőkészítmények és egyéb, mosásra szolgáló anyagok; tisztító-, fényesítő-, súroló- és csiszolószerek (csiszolókészítmények); szappanok” leírásnak megfelelő, és az 5. osztályba tartozó, „Fertőtlenítőszer (nem emberi használatra)” leírásnak megfelelő áruk tekintetében tették.
- 7 2006. március 22-én a Clorox felszólalást terjesztett elő az említett megjelölés közösségi védjegyként történő lajstromozásával szemben. E felszólalás a Nizzai Megállapodás 3. és 5. osztályába tartozó, az említett kérelemben foglaltakkal azonos árukat jelölő, korábbi védjegyeken alapult.

- 8 2009. március 16-i határozatával az OHIM felszólalási osztálya helyt adott e felszólalásnak, mivel úgy ítélte meg, hogy fennáll a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti összetéveszthetőség a „CLORALEX” megjelölés és a 2004. január 19-én a Nizzai Megállapodás 3. és 5. osztályába tartozó áruk tekintetében lajstromozott, görög „CLOROX” védjegy között.
- 9 2009. május 7-én az Alen fellebbezést nyújtott be az OHIM-hoz az említett határozattal szemben. Az OHIM negyedik fellebbezési tanácsa (a továbbiakban: fellebbezési tanács) a jogvita tárgyát képező határozattal hatályon kívül helyezte a felszólalási osztály határozatát, és a felszólalást teljes egészében elutasította. A fellebbezési tanács az ügy érdemét tekintve úgy ítélte meg, hogy a „CLOROX” és a „CLORALEX” megjelölés sem vizuális, sem hangzásbeli, sem fogalmi szempontból nem elég hasonló ahhoz, hogy összetéveszthetőség álljon fenn közöttük.

A Törvényszékhez benyújtott kereset és a megtámadott ítélet

- 10 A Törvényszék Hivatalához 2011. március 4-én érkezett keresetével a Clorox keresetet terjesztett elő a jogvita tárgyát képező határozat hatályon kívül helyezése iránt.
- 11 Keresetének alátámasztásaként a Clorox a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjának megsértésére alapított egyetlen jogalapra hivatkozott. Azt kifogásolta, hogy a fellebbezési tanács azt állapította meg, hogy a „clor” elem enyhe megkülönböztető képességgel rendelkezik, és ennek következtében azt az ütköző megjelölések összehasonlításának szakaszában elmulasztotta figyelembe venni.
- 12 A megtámadott ítéletében a Törvényszék helyt adott a keresetnek, és hatályon kívül helyezte a jogvita tárgyát képező határozatot.
- 13 A Törvényszék bevezetesként emlékeztetett a Bíróságnak a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontja alkalmazásával kapcsolatos ítélkezési gyakorlata által felállított elvekre. A megtámadott ítélet 17. pontjában többek között emlékeztetett arra, hogy e rendelkezés értelmében az összetéveszthetőséget átfogóan kell értékelni az alapján, hogy az érintett vásárlóközönség miként észleli a megjelöléseket és a szóban forgó árukat vagy szolgáltatásokat, és figyelembe kell venni valamennyi, az adott ügyre jellemző tényezőt, különösen a megjelölések és a jelölt áruk vagy szolgáltatások hasonlósága közötti kölcsönös függőséget. Ezt követően, az ítélet 18. pontjában pontosította, hogy az említett rendelkezés értelmében az összetéveszthetőség előfeltétele, hogy az ütköző védjegyek azonosak vagy hasonlók legyenek, és hogy az általuk jelölt áruk vagy szolgáltatások is azonosak vagy hasonlók legyenek. Végül, az említett ítélet 19. és 20. pontjában a Törvényszék emlékeztetett arra, hogy az összetéveszthetőség átfogó értékelése keretében az érintett termékkategória átlagos fogyasztóját – jelen esetben a görög fogyasztót – kell figyelembe venni, aki szokásosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő, pontosítva, hogy az átlagos fogyasztó figyelmének szintje a kérdéses áruk vagy szolgáltatások kategóriájától függően változó lehet.
- 14 Miután megállapította, hogy csak a megjelölések összehasonlítása és az összetéveszthetőség átfogó értékelése képezte jogvita tárgyát, a Törvényszék egymás után megvizsgálta e két elem mindegyikét.
- 15 A megjelölések összehasonlítását illetően a Törvényszék a megtámadott ítélet 22. pontjában emlékeztetett a Bíróság azon ítélkezési gyakorlatára, miszerint az átlagos fogyasztó rendszerint egészében érzékeli a védjegyet, és nem vizsgálja annak egyes részleteit. Ugyanakkor az említett ítélet 27. pontjában azt is hangsúlyozta, hogy a szómegjelölés észlelésekor a fogyasztó azt azokra az alkotóelemeire bontja szét, amelyek a számára valamely konkrét jelentést hordoznak, vagy őt valamely általa ismert szóra emlékeztetik. A Törvényszék a megtámadott ítélet 29–31. pontjában helybenhagyta azt a fellebbezési tanács által tett megállapítást, hogy a „clor” elem, amely a bejelentett védjeggyel jelölt áruk, illetve a tisztítószerek családjába tartozó termékek egyik összetevője tekintetében leíró jellegű, megkülönböztető képességgel rendelkezik.

- 16 A Törvényszék ezt követően megvizsgálta a Clorox azon kifogását, miszerint a fellebbezési tanácsnak a „clor” elem enyhe megkülönböztető képességét csak az összetéveszthetőség értékelésének szakaszában kellett volna figyelembe vennie. A megtámadott ítélet 33. pontjában rámutatott arra, hogy a Clorox tévesen hivatkozott a Bíróság C-235/05. P. sz., L’Oréal kontra OHIM ügyben 2006. április 27-én hozott végzésének 42. pontjára, amely szerint a korábbi védjegy megkülönböztető képessége nem releváns a szóban forgó megjelölések összehasonlításánál, hiszen e szabály a korábbi védjegy egészében vett megkülönböztető képességére vonatkozik, és nem ez utóbbi védjegy valamely elemének megkülönböztető képességére.
- 17 Ugyanakkor a Törvényszék a megtámadott ítélet 34. és 35. pontjában azt állapította meg, hogy az ügy körülményeire való tekintettel, a leíró elemek figyelembevételét a szóban megjelölések hasonlóságának vizsgálatakor nem kellett volna kizárni sem, hiszen a védjegy valamely elemének enyhe megkülönböztető képessége nem jelenti azt feltétlenül, hogy ez utóbbit az érintett közönség ne venné figyelembe. Úgy ítélte meg, hogy itt ez az eset áll fenn, hangsúlyozva – az említett ítélet 36. pontjában –, hogy a közös „clor” elem nagymértékben meghatározza a két ütköző megjelölés által keltett összbenyomást. Ebből a Törvényszék a megtámadott ítélet 37. pontjában arra következtetett, hogy az ügy körülményeire tekintettel a fellebbezési tanács hibát vétett a közös „clor” szóelemnek az ütköző megjelölések összehasonlításánál történt figyelmen kívül hagyásával.
- 18 A Törvényszék ezután megvizsgálta, hogy e hiba kihatással volt-e az összetéveszthetőségnek a fellebbezési tanács által elvégzett értékelésére.
- 19 Az ütköző megjelölések vizuális összehasonlítását illetően a Törvényszék a megtámadott ítélet 39. pontjában erőteljes vizuális hasonlóságot állapított meg, amelyet – szemben a fellebbezési tanács által megállapítottakkal – nem egyenlíthet ki számottevő mértékben a két védjegy közötti eltérés. Így tehát azt állapította meg, hogy a fellebbezési tanács tévesen vonta le azt a következtetést, hogy a vizuális hasonlóság enyhe fokú.
- 20 A megtámadott ítélet 40. pontjában a Törvényszék hasonló megállapítást tett a hangzásbeli hasonlóságot illetően.
- 21 Végül a megtámadott ítélet 41. pontjában a Törvényszék a fellebbezési tanáccsal ellentétben úgy vélte, hogy a klórtartalmú tisztítószerre való utalás leíró jellege nem akadályozza annak megállapítását, hogy az ütköző védjegyek között teljes fogalmi hasonlóság áll fenn.
- 22 E tényezőkre való tekintettel a Törvényszék a megtámadott ítélet 42. pontjában azt a következtetést vonta le, hogy a fellebbezési tanács hibákat vétett az ütköző védjegyek vizuális, hangzásbeli és fogalmi hasonlóságának vizsgálatakor. A Törvényszék következőképpen megvizsgálta e hibáknak az összetéveszthetőségnek a fellebbezési tanács által elvégzett átfogó értékelésére való kihatását, arra a megállapításra támaszkodva, miszerint a szóban forgó védjegyek vizuális és hangzásbeli téren átlagos, fogalmi téren pedig erőteljes hasonlóságot mutatnak.
- 23 Figyelemmel ezen átlagos, illetve nagyfokú hasonlóságra, a Törvényszék a megtámadott ítélet 46. pontjában arra a következtetésre jutott, hogy a bejelentett védjegy és a korábbi védjegy között fennáll az összetévesztés veszélye, annak ellenére, hogy a korábbi védjegy, átfogóan értékelve, nem rendelkezik különösebb megkülönböztető képességgel. Következőképpen a Törvényszék helyt adott a jogalpnak, és hatályon kívül helyezte a jogvita tárgyát képező határozatot.

A felek Bírósághoz intézett kérelmei

- 24 Az Alen fellebbezésében azt kéri, hogy a Bíróság helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé, és az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

- 25 Az OHIM csatlakozó fellebbezésével azt kéri, hogy a Bíróság helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, utasítsa el a jogvita tárgyát képező határozat ellen indított keresetet vagy utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé, és a Cloroxot kötelezze a költségek viselésére.
- 26 A Clorox azt kéri, hogy a Bíróság utasítsa el a fellebbezést, és az Alent kötelezze a költségek viselésére.

A fellebbezésről

- 27 A Bíróság eljárási szabályzatának 181. cikke szerint, ha a fellebbezés teljes egészében vagy részben nyilvánvalóan elfogadhatatlan, illetve nyilvánvalóan megalapozatlan, azt a Bíróság – az előadó bíró jelentése alapján és a főtanácsnok meghallgatását követően – indokolt végzéssel teljes egészében vagy részben, szóbeli szakasz megnyitása nélkül bármikor elutasíthatja.
- 28 A jelen esetben ez a rendelkezés alkalmazandó.
- 29 Fellebbezésének alátámasztásaként az Alen lényegében egyetlen, a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított jogalapra hivatkozik.
- 30 Elsőként az Alen azt rója fel a Törvényszéknek, hogy az figyelembe vette a leíró jellegű „clor” elemet a „CLOROX” és a „CLORALEX” megjelölés átfogó összehasonlításánál, miközben ezt az elemet a vásárlóközönség úgy érzékeli, mint a klórra való utalást, és nem úgy, mint a védjegy egészére való utalást.
- 31 Az Alen úgy véli, hogy a Törvényszék elemzése illogikus és téves. Arra hivatkozik, hogy nem állhat fenn összetéveszthetőség két olyan védjegy között, amelyeknek – az utolsó betűjüket leszámítva – az egyetlen (közös) hasonló elemük leíró jellegű. Ezenfelül a leíró jellegű elemek megléte valamely védjegyben nem teszi lehetővé a védjegy jogosultja számára, hogy ezen elemekre harmadik védjegyekkel szemben hivatkozhasson. Az Alen úgy véli, hogy ezzel ellentétes megoldás alkalmazása azt jelentené, hogy monopolhelyzetet biztosítanánk a védjegy jogosultjának egy leíró jellegű megjelölés tekintetében. Márpedig szerinte nem lehet akadályozni egy olyan termék leíró elemének használatát vagy lajstromozását, mint a klór [lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-117/02. sz., Grupo El Prado Cervera kontra OHIM - Héritiers Debuschewitz (CHUFAPIT) ügyben 2004. július 6-án hozott ítéletének (EBHT 2004., II-2073. o.) 50–53. pontját].
- 32 Másodsor, az Alen vitatja a Törvényszéknek az ütköző megjelölések vizuális, a hangzásbeli és a fogalmi összehasonlításával kapcsolatban tett megállapításait.
- 33 Harmadszor, az Alen vitatja a szóban forgó védjegyek összetéveszthetőségére vonatkozó értékelést.
- 34 Az Alen mindenekelőtt úgy véli, hogy e veszély nem áll fenn, hiszen:
- a két védjegy által keltett összbenyomás eltérő;
 - a megkülönböztető elemek eltérőek;
 - a „CLORALEX” egy megkülönböztetésre alkalmas megjelölés, amely nem téveszthető össze a „CLOROX” megjelöléssel amiatt, hogy e megjelölésekben a leíró jellegű elem közös, és
 - az „alex” szuffixum az „ox” szuffixumhoz viszonyítva mindenképpen domináns.
- 35 Ezt követően az Alen arra hivatkozik, hogy számos más példát lehetne felsorolni a Nizzai Megállapodás szerinti 3. és 5. osztályba tartozó árukat jelölő olyan védjegyekre, amelyek tartalmazzák a „clor” megjelölést.

- 36 Végül az Alen azt állítja, hogy a védjegyekre vonatkozóan párhuzamos oltalmi megállapodásokat kötött a Clorox-szal, ami azt bizonyítja, hogy ez utóbbi is úgy véli, hogy nem áll fenn az összetévesztés veszélye az ütköző védjegyek között.
- 37 Mindenesetre emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 256. cikk (1) bekezdése és az Európai Unió Bíróságának alapokmánya 58. cikkének első bekezdése szerint a fellebbezés csak jogkérdésekre vonatkozhat. Kizárólag a Törvényszéknek van hatásköre a releváns tények megállapítására és értékelésére, valamint a bizonyítékok értékelésére. A tényeknek és bizonyítékoknak az értékelése tehát –feltéve, hogy nem ezek elferdítéséről van szó – nem olyan jogkérdés, amelyet a fellebbezés keretében a Bíróság felülvizsgálhatna (lásd többek között a C-104/00. P. sz., DKV kontra OHIM ügyben 2002. szeptember 19-én hozott ítélet [EBHT 2002., I-7561. o.] 22. pontját és a C-16/06. P. sz., Les Éditions Albert René kontra OHIM ügyben 2008. december 18-án hozott ítélet [EBHT 2008., I-10053. o.] 68. pontját).
- 38 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az ütköző megjelölések közötti hasonlóság értékelése ténybeli jellegű elemzés, amely a fent említett elferdítés esetét kivéve nem tartozik a Bíróság felülvizsgálatának körébe (a C-254/09. P. sz., Calvin Klein Trademark Trust kontra OHIM ügyben 2010. szeptember 2-án hozott ítélet [EBHT 2010., I-7989. o.] 50. pontja). Márpedig az ütköző megjelölések vizuális, hangzásbeli és fogalmi téren fennálló hasonlóságának hiányára vonatkozó érveivel az Alen érvelése mindössze arra korlátozódik, hogy vitatja a Törvényszék által tett ténybeli megállapításokat, anélkül hogy azt állítaná, hogy a tényeket vagy a bizonyítékokat elferdítették.
- 39 Ezenfelül emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 256. cikk (1) bekezdése második albekezdéséből, a Bíróság alapokmánya 58. cikkének első bekezdéséből, valamint a Bíróság eljárási szabályzatának a fellebbezés benyújtásakor hatályos változata 112. cikke 1. §-ának c) pontjából következik, hogy a fellebbezésben pontosan meg kell jelölni a hatályon kívül helyezni kért ítélet kifogásolt elemeit, valamint a kérelem alapjául szolgáló konkrét jogi érveket (lásd többek között a C-352/98. P. sz., Bergaderm és Goupil kontra Bizottság ügyben 2000. július 4-én hozott ítélet [EBHT 2000., I-5291. o.] 34. pontját, valamint a C-561/08. P. és C-4/09. P. sz., Bizottság kontra Potamianos és Potamianos kontra Bizottság egyesített ügyekben 2009. október 23-án hozott végzés 58. pontját).
- 40 Az Alennek a Törvényszék értékelésének illogikus és téves mivoltára, a „clor” elemet tartalmazó szóvédjegyek lajstromozására, valamint az Alen és a Clorox közötti megállapodások meglétére vonatkozó érvei nem jelölik meg pontosan a megtámadott ítélet kifogásolt elemeit, sem a Törvényszék által állítólagosan vétett jogi hibát. Így azokat, mint nyilvánvalóan elfogadhatatlanokat, el kell utasítani.
- 41 Ezért az Alen fellebbezésének csak a jelen végzés 37. és 39. pontjában említett feltételeknek megfelelő része tekintetében kell érdemi határozatot hozni.
- 42 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az összetéveszthetőség átfogó értékelésénél az ütköző védjegyek vizuális, hangzásbeli vagy fogalmi hasonlóságát illetően az általuk keltett összbenyomást kell alapul venni, különösen a megkülönböztető és domináns elemeik figyelembevételével (lásd a C-251/95. sz. SABEL-ügyben 1997. november 11-én hozott ítélet [EBHT 1997., I-6191. o.] 23. pontját; a C-342/97. sz. Lloyd Schuhfabrik Meyer ügyben 1999. június 22-én hozott ítélet [EBHT 1999., I-3819. o.] 25. pontját; a C-334/05. P. sz., OHIM kontra Shaker ügyben 2007. június 12-én hozott ítélet [EBHT 2007., I-4529. o.] 35. pontját és a C-498/07. P. sz., Aceites del Sur-Coosur kontra Koipe ügyben 2009. szeptember 3-án hozott ítélet [EBHT 2009., I-7371. o.] 60. pontját).
- 43 Közelebbről, a Bíróság már kimondta, hogy két védjegy közötti hasonlóság értékelése nem korlátozódhat az összetett védjegy csupán egyik alkotóelemének figyelembevételére és annak valamely másik védjeggyel történő összehasonlítására, hanem az összehasonlítást a kérdéses védjegyeket megvizsgálva kell elvégezni, mindegyiket egészében tekintve (lásd a C-120/04. sz. Medion-ügyben

2005. október 6-án hozott ítélet [EBHT 2005., I-8551. o.] 29. pontját, a fent hivatkozott OHIM kontra Shaker ügyben hozott ítélet 41. pontját és a fent hivatkozott Aceites del Sur-Coosur kontra Koipe ügyben hozott ítélet 61. pontját).

- 44 Természetesen bizonyos körülmények esetén az összetett védjegy által az érintett vásárlóközönségben keltett összbemutató szempontjából a védjegy egy vagy több alkotóeleme domináns lehet, és így ha a védjegy összes többi eleme elhanyagolható, a hasonlóság értékelése kizárólag a domináns elemet alapul véve is elvégezhető (lásd a fent hivatkozott OHIM kontra Shaker ügyben hozott ítélet 41. és 42. pontját, a C-193/06. P. sz., Nestlé kontra OHIM ügyben 2007. szeptember 20-án hozott ítélet 42. és 43. pontját, valamint a fent hivatkozott Aceites del Sur-Coosur kontra Koipe ügyben hozott ítélet 62. pontját). Mindazonáltal e különleges esetekre vonatkozó ítélkezési gyakorlatból nem lehet arra következtetni, hogy egy leíró jellegű elemből és egy megkülönböztető jellegű elemből álló összetett védjegynek kizárólag a megkülönböztető jellegű eleme a döntő az összetéveszthetőség fennállásának értékelésekor (a C-579/08. P. sz., Messer Group kontra Air Products and Chemicals ügyben 2010. január 15-én hozott végzés 72. pontja).
- 45 Ezenfelül emlékeztetni kell arra is, hogy az összetéveszthetőség fennállására vonatkozóan a Törvényszék által tett megállapítás kizárólag az elemek bizonyos kombinációjának oltalomképességét eredményezi, anélkül hogy önmagában oltalomképesé tenné az e kombináció részét képező leíró jellegű elemet (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Messer Group kontra Air Products and Chemicals ügyben 2010. január 15-én hozott végzés 73. pontját).
- 46 Következésképpen az Alennek a lajstromoztatni kért megjelölés alkotóelemét képező leíró jellegű elem figyelembevétele ellen irányuló kifogásai nyilvánvalóan megalapozatlanok.
- 47 Az előbbiekből következik, hogy a fellebbezést részben mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant, részben pedig mint nyilvánvalóan megalapozatlant, el kell utasítani.

A csatlakozó fellebbezésről

- 48 Emlékeztetni kell arra, hogy az eljárási szabályzat 172. cikke értelmében, amely 2012. november 1-jén lépett hatályba, a fellebbezés kézbesítésétől számított két hónapon belül a Törvényszék előtti szóban forgó ügyben részt vevő, a fellebbezésnek való helyt adásban vagy a fellebbezés elutasításában érdekelt felek válaszbeadványt nyújthatnak be. E szabályzat 176. cikkének (1) bekezdése ezenfelül úgy rendelkezik, hogy az említett 172. cikk szerinti felek a válaszbeadvány előterjesztésére megállapított határidőn belül csatlakozó fellebbezést terjeszthetnek elő. Végül, az említett szabályzat 176. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy a csatlakozó fellebbezést külön iratban, a válaszbeadványtól elkülönítve kell előterjeszteni.
- 49 A jelen ügyben az OHIM 2012. november 29-én „Válaszbeadvány” elnevezéssel nyújtott be beadványt a Bíróság Hivatalához, amelyben kijelentette, hogy az Alen érvelését és kérelmeit támogatja.
- 50 Ezenfelül, ugyanezen beadványban az OHIM négy további jogalapot terjesztett elő.
- 51 Az első jogalap a Törvényszék által vétett azon jogi hibán alapul, hogy ez utóbbi a megtámadott ítélet 35. pontjában azt állapította meg, hogy a „clor” elem önálló pozíciót tölt be az ütköző védjegyek által keltett összbemutató illetően.
- 52 A második jogalap az indokolás hiányán alapul, mivel a megtámadott ítélet szerinte nem ad semmiféle magyarázatot arra, hogy a Törvényszék miért vélte úgy, hogy az „alex” és az „ox” szuffixumok az érintett közönség felfogása szerint önmagukban nem jellemezhetik az ütköző megjelöléseket.

- 53 A harmadik jogalap a tények elferdítésén alapul, amely hibát a Törvényszék a megtámadott ítélet 37. pontjában akkor vétette, amikor azt hangsúlyozta, hogy a fellebbezési tanács hibát vétett akkor, amikor nem vette figyelembe a közös „clor” szóelemet az ütköző megjelölések összehasonlításánál. A Törvényszék által tett ezen megállapításnak ellentmond a jogvita tárgyát képező határozat 19–22. pontja, amelyben a fellebbezési tanács igenis figyelembe vette a „clor” szóelemet a megjelölések összehasonlításánál.
- 54 A negyedik jogalap egy jogi hibán alapul, amelyet a Törvényszék az ütköző védjegyek hasonlóságának vizsgálata során vétett. Az OHIM azt rója fel, hogy a Törvényszék nem végezte el az ütköző védjegyek átfogó értékelését az összetéveszthetőség értékelésénél. Szerinte a Törvényszék ezenfelül ellentmondásossá tette a megtámadott ítélet indokolását, amikor az ítélet 39. pontjában azt erősítette meg, hogy nagyfokú vizuális hasonlóság áll fenn az ütköző védjegyek között, majd az említett ítélet 43. pontjában azt állapította meg, hogy az ütköző védjegyek „vizuális téren csupán enyhén hasonlók”. Márpedig az enyhe mértékben hasonló megjelölések csupán enyhe összetéveszthetőségre adhatnak alapot. A Törvényszék szerinte megtagadta a „CLORALEX” védjegy lajstromozását, arra támaszkodva, hogy a „clor” elem leíró jellegű, ami azt eredményezi, hogy a Clorox-nak monopolhelyzetet biztosít ezen elem tekintetében, és harmadik felek számára ezzel megtiltja annak tisztítószerek tekintetében való használatát.
- 55 Azt kell megállapítani, hogy megtámadott ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló e négy jogalap eltér a fellebbezésben hivatkozott azon jogalapoktól, amelyekhez az OHIM állítólagosan csatlakozott. Ennélfogva azt kell megállapítani, hogy az OHIM e jogalapokkal csatlakozó fellebbezést nyújtott be. Márpedig azt nem külön iratban nyújtotta be, a válaszbeadványtól elkülönítve. Így az nem felel meg az eljárási szabályzat 176. cikk (2) bekezdésében előírt követelménynek. Következésképpen az OHIM csatlakozó fellebbezését, mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant, el kell utasítani.
- 56 Az előbbi megfontolások egészére való tekintettel a fellebbezést és a csatlakozó fellebbezést az eljárási szabályzat 181. cikke értelmében teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 57 Az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése értelmében, amelyet ugyanezen szabályzat 184. cikke (1) bekezdése alapján a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a Clorox kérte az Alen költségek viselésére való kötelezését, és ez utóbbi pervesztes lett, őt a saját költségein felül a Clorox költségeinek viselésére is kötelezni kell.
- 58 Mivel az OHIM szintén pervesztes lett, őt a saját költségeinek viselésére kell kötelezni.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A fellebbezést és a csatlakozó fellebbezést elutasítja.**
- 2) Az Industrias Alen SA de CV maga viseli saját költségeit, valamint a The Clorox Companynél felmerült költségeket.**
- 3) A Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) maga viseli saját költségeit.**

Aláírások